

Чл. 3.⁴⁾ Събранието се състои отъ представители на членовете на Обществото. **Art. 3. L'Assemblée se compose de Représentants des Membres de la Société.**

направиха изходдайки не отъ нѣкои съображения на правната наука, а по чисто политически съображения. Тѣ не искаха да допуснатъ едно широко вмешателство въ правотворческата функция на Обществото на всички държави, а запазиха най-голѣмо влияние въ тая областъ за Великите Държави победителки.

Намерението на тия държави е Съвета да представлява интересите на Великите Държави, а Събранието — интересите на всички членове на Обществото. Това намерение до голѣма степень е осъществено, и Англия и Франция полагатъ всички усилия да го запазятъ. Съ тая цель се гласува и резолюцията отъ 7 Декември 1920 год., която гласи: „Събранието и Съвета иматъ по отдѣлно свои права и свои задължения. Ни единъ отъ тѣхъ не може да разрешава въпроси, които по силата на договорите и устава сѫ предоставени на другия“. Тая резолюция после бѣ допълнена съ следния пасажъ: „Но Съветъ и Събранието иматъ право да обсѫждатъ и разглеждатъ въпроси, които влизатъ въ компетенцията на цѣлото Общество“.

Представителите на другите държави, макар и не решително, не преставатъ да атакуватъ тая неясность въ разграничението на компетенциите, като настояватъ Събранието да се обѣрне въ едно действително представителство на всички държави-членове. Робертъ Сесиль, като представител на южна Африка, настоява Събранието и Съвета да иматъ еднакви права при разглеждането на всички въпроси. Мейеръ (Индия) изтъква, че Събранието не може да биде само една регистрационна машина. Все пакъ, спорът между тия две течения остана неразрешенъ. Цитираната горе резолюция остава въ сила.¹⁾

4) Съставъ на Събранието. Всѣки членъ на Обществото участвува въ Събранието най-много съ трима свои представители, но има само единъ гласъ. Значи, въведенъ е принципъ на пълно равенство на членовете; Етиопия може да има толкова представители и има толкова гласа, колкото и Франция или всѣка друга велика държава. Само Велико — Британия се ползва съ известни привилегии, тѣй като тя, заедно съ своите колонии — членове на Обществото, има 6 гласа. На сѫщото основание и Съединенитѣ Шати поискаха да иматъ 6 гласа.

Нито Уставътъ, нито нѣкое решение на Събранието или Съвета опредѣлятъ начина, по който отдѣлните членове назначаватъ своите делегати. Опитътъ на германците, чрезъ своя проектъ, да въведатъ представителство на законодателните тѣла на отдѣлните членове и по тоя начинъ да обрънатъ Събранието на свѣтовъ парламентъ, бѣ отхвърленъ отъ съюзниците-победители. Така че, Събранието на Обществото на Народите остана само една конференция на дипломати, опълномочени отъ правителствата и ограничени съ инструкции²⁾.

2. Свикване и редъ на заседанията. Събранието на Обществото се свиква ежегодно на заседание по покана на председателя на Съвета, въ първия понедѣлникъ отъ м. Септември въ Женева.

Освенъ редовните ежегодни сесии, Събранието може да биде свикано и на извѣнредни сесии, било по инициативата на отдѣлни членове, било по инициативата на отдѣлни групи, или пъкъ по решение на Съвета, взето съ обикновенно большинство.

Редътъ на свикването се опредѣля отъ председателя на Съвета. Всѣки членъ, преди откриването на сесията съобщава на Главния Секретарь имената на своите представители, а при пристигане на последните въ Женева, връжватъ му своите пълномощия.

Редътъ на заседанията и работата на Събранието сѫ извѣнредно опростотворени. Първото заседание се открива отъ председателя на Съвета, подъ ржководството на който се избира постояненъ председател и се провѣрватъ пълномощията. Официални езици сѫ френския и английския (чл. 296 отъ договора за миръ), но се допускатъ и други езици. Представителътъ обаче, който е говорилъ на другъ езикъ, е длъженъ да се погрижи за своевременното превеждане на речта му на единъ отъ официалните езици.

¹⁾ Вж. подробности за компетенцията на Събранието и Съвета подъ съответните членове.

²⁾ Вж. Schücking op. cit.